

Den se z nebe dívá dřív měl víc milých tváří
Dnes déšť z lidí zívá zítra mráz uloží stáří

Kde víc voní tráva kam skrýt se před bouří
Kde smích neustává hlas můj ztrací se v kouři

Přišel čas slabostí konec cest zdá se být blízko
Život plný všedností a ptáci lítaj tak nízko

I když pár zbylo jen rádců a známi se obrací zády
Svět je plný sebezrádců to je začátek zklamaných vlády

Přišel čas slabostí konec cest zdá se být blízko
Život plný všedností a ptáci lítaj tak nízko

Zpáteční vlak nečekej že by někdy zastavil
Není totiž výpravčího co by odzdravil
Střepy světa z bláta posbírám a vyrovnám
Do nových lepších obrazů kam se rád podívám

Kde víc voní tráva kde smích neustává
Kde den se z nebe dívá a večer se jako vždy stmívá